

טבעת מלכותית ממקל של מטהא

נפתחו פתחים לצפייה בתכשיטים המונחים בתוכם מעניינים
מראה מרענן לתערוכה.

זוהב שחוות' – תכשיט ישראלי 3. מוזיאון ארץ ישראל, רח' לבנון 2.

נדין; ורד קמינסקי, עגילים, "2x2"; "הדבר
האמותני" של אשר ארנון

נועה ויידר מציגה בתערוכה טבעת העשויה חומרים פשוטים כמו גומי משדרי וחקליק שעונים ומconomics תפירה. המוצר משדר פרודוקס ריעוני בגין החלקים המרכיבים אותו בין צורתו הסופית.

חיבור מעניין בין תרבויות וזרות פולחן

עשתה האדריכלית טולה עמיר בשורתה השesi

נים שמחוברות על ידי אידי יישוב, שקיבלו

לאחרונה מעמד של תכשיט מודרני. באוטו

הקשר ירצה זיויה פרידנסג לקרה הצדנית ליד

השמה של המוניות. היא מעמידה באור

איידון את דוחס לסמל סטטוס.

עבודות Bölחות נספות זו טבעות

המלך של סמדר פרידמן, העשויה מלך

של מטהא המעובד למוצר מהודר וויק

רת; כך נוצר ניגוד בין חומר פשוט וחושני

לבין שימוש מלכותי וכחוני. ורד קמינסקי, שיר

צורת ברוך כלל תכשיטים מ"זרדי-מיר", מציגה

עגילים המבוססים על מבנה מובייל אבולוציוני.

יש לציין לשבח את עיצוב התצוגה, שנעשה על

ידי קבוצת "הטנה לעיצוב". צינורות המתכת שבמה

"המה בינה המלים 'זהב' ו'שחוות' מסקרן משעה שנבנתה הוויה בין האמנות לתעשייה", אומרת דגנית שטרן שוקן, אוצרת התערוכה "זהב שחוות" – תכשיט ישראלי 3, המוצגת במוזיאון ארץ ישראל בתל אביב. והי הששית בסדרת תע-רכות המציגות את הייצור העכשווי בתחום עיצוב התכשיט ומעמדו בעולם העיצוב בן זמנו. כ-70 המשתפים בתערוכה, ובهم אדריכלים, מעצבים מוצרי ותכשיטניים, התקשו להתייחס בעבודותיהם לכותרת התערוכה ולשלר בין אמנות לתעשייה. בניגוד לשתי התדרוכות הקודמות בסדרה, שהציגו פן רחב של הייצור העכשווי בתחום עיצוב התכשיטים, החליל שטרן שוקן לחתור התערוכה ולקשר בין אמנות לתעשייה. רחוב השחוות, שפירושו בהקשר מקראי-צורות הואה נבז, מחודד, מודרך ומוקען, והשני, הקשור בין הייצור האמנותית לתעשייה, שטרן שוקן עוסקת בשני האחوات – הן כיווץ בראש החוג לעיצוב תכשיטים במוזיאון הבית הספר שנקרא –

בניסיון למצוא חיבור בין ייצור תעשייתי לבני יצירה אמנותית המעניינה ביטוי איש.

התערוכה, כמו גם המארמים בקטלוג הגן, לווה, מכונים לעבר מטרה זו, אבל רק מעתים מבין משתתפה מתיאחים אליה בפועל. היהת לטעמיה, ככל שהוא קיים בתערוכה, מותבטה בעיקר בשימוש חורף ולא ביצור עצמן. רוב המוצרים הם בעלי אופי פרטני של יצירה יי' חורית. בכלל, התערוכה מוכיחה שוב כי העיצוב הישראלי, ויצוב התכשיטים בפרט, הוא בעל רמה גבוהה, תפישה קונספטואלית ויכולת ביצוע. אפשר להבחין בשימוש חכם ב"זרדי-מייד", שלמודות היותו שחוק – ואולן דוקא מושם כך – מצליח להפתיע בדמיון יצירתי וחיבור בו פשוט, שימוש חורף אלגנטים תעשייתיים, וויפי טksi ומרגש של תא' שיט.

התערוכה אינה אהייה ברמה ונכראה כי נעשה יותרים של איכוח על מזבח הקונצפט. עם זאת, יש בה לא מעט עבודות מרגשות ומחושות העוסקות בחיבור בין טכנולוגיה מודרנית לבין המסורת.

דוגמת לrk היא העבודה של אשר ארנון, "הכרב האמתי", שמתיחסת להילה ולאור שהוחב מקרין, ולא אל החומר עצמו, באמצעות דימויים שמרניים על מסך זעיר.